

El 2017 viurem un any apassionant

written by Josep Pérez Franco | 8 de gener de 2017

Els primers compassos del nou any vénen precedits d'uns darrers mesos de vertigen amb fets quotidians que ocupen capçaleres i continguts en tots els mitjans de comunicació. Aquests fets no s'han resolt sinó que tendiran a incrementar-se. Viurem situacions noves i previsibles, però d'una magnitud de difícil concreció.

El nou Govern espanyol presidit pel Sr. Rajoy, per la genuflexió patriòtica dels socialistes, continua amb el mateix tarannà. **Ha intentat maquillar-se amb l'operació diàleg, que és una estratègia per consum de la seva parròquia i per exhibir davant dels observadors de l'exterior. No hi ha voluntat de diàleg.** La virreina no s'ha reunit ni ha dialogat amb els estaments catalans. Només han transcendit les reunions amb l'histriònic ballarí Iceta i la cap de l'oposició Sra. Arrimadas, que tenen bona sintonia, a jutjar per la fotografia per emmarcar, que van fer-se, junt amb el Sr. García Albiol, en presentar conjuntament el recurs al TC per aconseguir frenar el procés de llibertat del país que diuen estimar. Un pas sensat per encetar el diàleg amb el Govern català fóra haver posat sobre la taula el plec amb 46 punts presentats per la Generalitat. De diàleg res de res. La seva reiterada manca de voluntat s'exemplifica amb l'incompliment sistemàtic de les obligacions i acords del Govern espanyol. Vegem només dos dels molts casos registrats: a) l'addicional tercera, que des del 2007 al 2013 presenta un saldo al nostre favor de 3.808 milions d'euros; b) La situació de paràlisi del corredor Mediterrani, aprovat i cofinançat per la CE, que frena escandalosament la nostra economia.

Cada nou pas endavant que fan les nostres institucions, sorgeix des de Madrid una ràpida resposta verbal i una

actuació enèrgica, posant els poderosos mecanismes de l'estat al servei del seus interessos polítics. Han aconseguit domesticar els òrgans judicials i han enviat Montesquieu al patíbul. L'ús de la Justícia és la seva arma preferida, han prescindit de la separació de poders que és el que caracteritza l'estat democràtic. Aquest abús justicier, denota manca de recursos polítics i poca cultura democràtica. **La seva actuació és una mica teatral i un intent per intimidar-nos. Els efectes són contraris al que pretenen i cada cop hi ha més gent que veu un nou estat com una solució.** Ha estat un escàndol en l'àmbit internacional veure la presidenta del Parlament entrant a declarar al TSJC com a imputada, rodejada solidàriament per una munió d'electes i ciutadans, pel gran delictes d'haver permès un debat entre els parlamentaris d'un tema tabú, segons el criteri esbiaixat dels governants espanyols. El mes de febrer s'inicien els judicis pel 9N, del president Mas i les conselleres Ortega i Rigau i previsiblement més endavant el conseller Homs. El cas de Carme Forcadell ha tingut gran repercussió i ha produït un posicionament entre parlamentaris de diferents estats europeus, que ha sorprès el Govern espanyol i que ha contrariat a la diplomàcia espanyola que desplega una gran activitat per silenciar l'anhel de llibertat de Catalunya. S'estén l'opinió que el problema és estrictament de democràcia i agafa cos el criteri que els catalans tenen el dret de decidir sobre la seva pertinença a l'Estat espanyol.

Els ciutadans més afins i amatents al procés d'independència passen etapes amb més o menys motivació. És lògic i raonable que la ciutadania no pot estar hipermotivada i mobilitzada els 365 dies de l'any, com ho està cada l'Onze de Setembre. La realitat és que el procés avança i es compleix rigorosament el full de ruta, fent els canvis tàctics i estratègics que aconsella la situació en cada moment. L'Estat que tenim davant està disposat a fer tot el que calgui per no perdre la seva colònia més preuada. **El Govern català i els partits polítics independentistes amb majoria absoluta al Parlament preparen**

els passos jurídics i organitzatius que suposa el Referèndum del setembre de 2017. El 23 de desembre es va celebrar la cimera pel **Pacte Nacional pel Referèndum** amb l'assistència de 83 persones, representant partits polítics, entitats i organitzacions independentistes. L'aspecte més rellevant fou l'aprovació d'un **Referèndum pactat amb l'estat espanyol**. Òbviament aquesta seria una solució desitjable, però de dubtosa materialització, per no dir impossible en aquest moment. Estimo que s'ha adoptat aquesta solució per dos motius, l'un té a veure amb la imatge de cara a l'exterior, exhibint novament la bona disposició de Catalunya i per destacar l'actitud poc democràtica del govern espanyol, l'altre és atraure els Comuns i la seva base social, donat que ells sempre esgrimeixen com un mantra, el seu desig pel referèndum pactat. Què faran quan vegin la posició tancada i agressiva del govern espanyol? Per coherència hauran d'acceptar el referèndum unilateral i legal, per no quedar-se fora de joc. Les forces independentistes han posat un termini, car no es pot esperar *in aeternum* com alguns voldrien. És molt positiu que es mantingui aquest bloc del PNR. El Referèndum és irreversible, excepte si es produeixen episodis que no contemplo. Al final, estimo que inclús els unionistes del no, participaran de forma activa, ajudats pels poderosos mitjans de comunicació espanyols. Resulta rellevant i concís, el missatge de Cap d'Any del president de la Generalitat quan afirma que **el referèndum serà legal i vinculant i el seu resultat serà el que el Govern i el Parlament hauran d'aplicar sense dilacions i excuses.**

Iniciem l'any 2017 amb l'acord entre Junts pel Sí i la CUP sobre la llei de transitorietat jurídica, que és la llei de règim jurídic català, que junt amb la llei d'hisenda catalana i la de seguretat social suposen els primers passos del nou estat. La llei de transitorietat suposa *de facto* el pas cap a la independència i permet la realització del Referèndum de forma legal i la garantia jurídica per als treballadors públics. "De llei a llei". El seu articulat es compon d'un

preàmbul i nou epígrafs que es guarden amb pany i forrellat i s'aprovarà i es posarà en pràctica quan convingui i de forma que no pugui ser impugnada pels nostres "amics". L'articulat comença: **"Catalunya es constitueix en una república de dret, democràtica i social "**. Com deia en el titular d'aquest article, el 2017 es presenta com un any apassionant. Però la llibertat desitjada i la construcció d'un nou estat, no s'aconsegueix asseguts al sofà, **ens caldrà mobilitzar-nos i trencar alguns ous, però de forma pacífica i amb un somriure, perquè el futur del nostre poble és engrescador i ara és al nostre abast.**